

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení čj. S 18/01 zahájeném dne 21. 3. 2001 z vlastního podnětu podle ustanovení § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 12 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., ve věci možného zneužití dominantního postavení ve smyslu § 9 odst. 3 téhož zákona účastníkem řízení – společností Eurotel Praha, spol. s r.o., se sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9, IČ 15 26 83 06, ve správním řízení právně zastoupeným na základě plné moci ze dne 22. 3. 2001 Mgr. Pavlem Dejlem, LL.M, advokátem v advokátní kanceláři Kocián Šolc Balaščík, se sídlem Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

r o z h o d l

takto:

1. Účastník řízení – společnost Eurotel Praha, spol. s r.o., se sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9, IČ 15 26 83 06 (dále jen „účastník řízení“ nebo „Eurotel“),
  - A) zneužil svého dominantního postavení na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM tím, že
    - a) v době od 8. 1. 2000 do 16. 4. 2001 v tarifu Original Go, v době od 7. 2. 2000 do 14. 2. 2001 v tarifu Quatro Go, v době od 8. 1. 2000 do 30. 4. 2001 v tarifu EuroTel Relax a
    - b) v době od 8. 1. 2000 v tarifech EuroTel Start, EuroTel Global a EuroTel Business, v době od 1. 10. 2000 v tarifech EuroTel Start Týden, EuroTel Global Týden, EuroTel Business Týden, v době nejméně od 1. 10. 2000 v tarifech Start, Kontakt Standard, Optimum Standard, Business Standard, Global Standard Promo, Kontakt Standard Promo, EuroTel Start Víkend, EuroTel Global Víkend, EuroTel Business Víkend, a v době od 1. 5. 2001 v tarifu EuroTel Relax Klasik, to vše do data vydání tohoto rozhodnutí,

účtoval bez objektivně ospravedlnitelných důvodů svým zákazníkům za minutu volání do sítě provozované společností Český Mobil, a. s., se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, IČ 25 78 80 01 (dále jen „Český Mobil“) částku vyšší, než za minutu volání do sítě provozované společností RadioMobil, a. s., se sídlem Londýnská 59, 120 00 Praha 2, IČ 64 94 96 81 (dále jen „RadioMobil“);

- B) zneužil svého monopolního postavení na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích NMT tím, že v době od 8. 1. 2000 v tarifech T!P 60, T!P TOP, v době nejméně od 1. 10. 2000 v tarifech Eurotel Ideál, Eurotel Ideál víkend, Eurotel Optimum, Eurotel Optimum Týden, Eurotel Optimum víkend, Eurotel Region, Eurotel Region víkend, Ekonomik Standard, Flex Standard, Kontakt Standard, Optimum Standard, Premium Standard, REGION, v době nejméně od 1. 3. 2001 v tarifu Go Felicia, to vše do data vydání tohoto rozhodnutí, účtoval bez objektivně ospravedlnitelných důvodů svým zákazníkům za minutu volání do sítě společnosti Český Mobil částku vyšší, než za minutu volání do sítě společnosti RadioMobil.

Jednáním uvedeným v bodech A a B této části výroku rozhodnutí účastník řízení porušil ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, k újmě společnosti Český Mobil, která nezískala z důvodu vyšších cen, které společnost Eurotel účtovala svým zákazníkům za volání do sítě společnosti Český Mobil, takový počet nových zákazníků, jako za podmínek rovné hospodářské soutěže, a kdy z důvodu těchto vyšších cen došlo k nižšímu objemu odchozího provozu ze sítě společnosti Eurotel do sítě společnosti Český Mobil oproti provozu v opačném směru, čímž byla společnost Český Mobil znevýhodněna v hospodářské soutěži; jednání účastníka řízení mělo za následek také újmu spotřebitelů – zákazníků společnosti Eurotel, kteří jí za srovnatelnou službu při volání do sítě společnosti Český Mobil platili na hovorném v jednotlivých tarifech v obdobích dle bodů A a B této části výroku rozhodnutí částku vyšší, než za volání do sítě společnosti RadioMobil.

- Podle ustanovení § 11 odst.1 písm. d) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů se společnost Eurotel zakazuje pokračovat ve zneužívání dominantního postavení jednáním uvedeným v bodě A písm. b) a ve zneužívání monopolního postavení jednáním uvedeným v bodě B) 1. výrokové části tohoto rozhodnutí.
- Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) a ustanovení § 14 odst. 4 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, se společnost Eurotel za porušení ustanovení § 9 odst. 3 téhož zákona ukládá pokuta ve výši

48 000 000,- Kč

(slovy čtyřicet osm milionů korun českých)

Pokuta je splatná do 10 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České národní banky v Brně, číslo účtu 3754-24825-621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede kmenová část daňového identifikačního čísla účastníka řízení.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad") obdržel dne 29. 8. 2000 oznámení společnosti Český Mobil o podezření, že společnost Eurotel zneužívá své dominantní postavení na úkor společnosti Český Mobil tím, že svým zákazníkům účtuje za technicky srovnatelné služby poskytnuté srovnatelným způsobem rozdílné ceny, tzn. vyšší cenu za volání do sítě Českého Mobilu oproti ceně za volání do sítě RadioMobilu. Stížnost Českého Mobilu v této věci směřovala rovněž vůči společnosti RadioMobil, kdy tato společnost podle stěžovatele postupovala obdobně jako Eurotel, tedy účtovala vyšší cenu za volání do sítě Českého Mobilu oproti ceně za volání do sítě Eurotelu.

Na základě tohoto podnětu zahájil Úřad předběžné šetření a požádal o vyjádření Eurotel, který dopisem ze dne 9. 10. 2000 (ve spise l. č. 16) odůvodnil účtování rozdílných cen tím, že byly stanoveny po důkladné analýze, do které se mimo jiné promítly náklady na propojení, nedostatečné pokrytí sítě Českého Mobilu Oskar, nízký počet účastníků této sítě a kvantita volání a neexistence přímého propojení sítí Eurotel a Oskar. Charakter argumentace Eurotelu v dopise ze dne 9. 10. 2000 vyžadoval podrobnější šetření. Úřad dne 26. 10. 2000 provedl místní šetření v sídle společnosti Radiomobil, poněvadž stížnost Českého Mobilu ve stejné věci směřovala i vůči tomuto soutěžiteli. Při místním šetření v RadioMobilu Úřad pořídil kopie relevantních dokumentů - zápisů z jednání, dopisů vyměňovaných mezi jednotlivými mobilními operátory, včetně smlouvy o propojení mezi Eurotelem a Radiomobilem. Zároveň Úřad dopisem ze dne 16. 11. 2000 požadoval po Eurotelu vysvětlení, proč právě v tarifu Original Go je účtována zákazníkům výrazně vyšší cena za volání do sítě Oskar oproti volání do sítě Paegas (15,50 Kč/min oproti 5,50 Kč/min). Eurotel v odpovědi ze dne 24. 11. 2000 (ve spise l. č. 50) opět argumentoval vlivem nákladů za propojení, pokrytí mobilního operátora a počtem účastníků na tvorbu cen za volání, zároveň však uvedl, že pokud jde o náklady za propojení do sítě Oskar, neexistuje přímé propojení sítí Eurotel a Oskar, což zvyšuje nejistotu, jaké budou skutečné náklady, které se pak promítnou do cen za volání. Dalším aspektem účtování rozdílných cen byla podle účastníka řízení skutečnost, že Go je předplacená služba, která se svým charakterem liší od ostatních služeb nabízených Eurotelem. Jde o službu určenou pro specifický segment zákazníků, kteří mají možnost využívat telekomunikační služby bez nutnosti uzavření písemné smlouvy. Go nabízí jinou strukturu cen oproti ostatním tarifům, přičemž tarif Original Go je ten nejjednodušší.

Na základě výsledků předběžného šetření a po vyhodnocení všech získaných podkladů a informací Úřad společnosti Eurotel dopisem ze dne 21. 3. 2001, převzatým účastníkem řízení téhož dne, sdělil, že s ní zahajuje správní řízení ve věci možného porušení ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) tím, že uplatňuje rozdílné ceny za odchozí hovory ze sítě Eurotelu do veřejné mobilní telekomunikační sítě RadioMobilu oproti cenám za odchozí hovory do veřejné mobilní telekomunikační sítě Českého Mobilu. Současně s předáním oznámení o zahájení správního řízení si Úřad od

účastníka řízení vyžádal všechny zápisy z jednání mezi Eurotelem a RadioMobilem a mezi Eurotelem a Českým Mobilem.

Dne 3. 4. 2001 se v sídle Úřadu uskutečnilo ústní jednání s účastníkem řízení (ve spise I. č. 523–532), na němž účastník odůvodnil rozdílnost cen účtovaných za odchozí hovory do sítě Českého Mobilu oproti cenám účtovaným do sítě RadioMobilem dosud neuzavřenou dohodou o propojení mezi Eurotelem a Českým Mobilem s tím, že poplatek za propojení je jednou, nikoli nevýznamnou položkou, kterou je třeba zohlednit při nákladech na dosažení služby. Vzhledem k tomu, že tato nákladová položka nebyla zřejmá, nebylo ji možné podle tvrzení účastníka řízení zahrnout zcela přesně do nákladů a naopak bylo nutné v této části nákladů vzít na sebe velké riziko a nejistotu, která je právě s neexistencí této části nákladů spojena. Dále účastník argumentoval nedostatečnou kvalitou sítě Českého Mobilu a počtem zákazníků Českého Mobilu.

V průběhu správního řízení Úřad zjišťoval, zda postup Eurotelu při účtování rozdílných částek za volání do sítě Oskar Českého Mobilu (dále též „sít' Oskar“) oproti volání do sítě Radiomobily skutečně naplňuje skutkovou podstatu zneužívání dominantního postavení ve smyslu § 9 odst. 3 zákona.

Eurotel je povinen na základě Pověření ke zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě podle normy GSM a k poskytování mobilních telekomunikačních služeb ze dne 25. 3. 1996 čj. 7659/96-611, vydaném Ministerstvem hospodářství ČR, ve znění dodatků vydaných Ministerstvem dopravy a spojů – Českým telekomunikačním úřadem, zřizovat a provozovat telekomunikační zařízení nutná pro zřizování a provozování sítě GSM pro zajištění poskytování služeb GSM na celém území České republiky.

Práva ke zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě GSM a k poskytování mobilních telekomunikačních služeb v sítích GSM na celém území České republiky byly uděleny též Radiomobily a Českému Mobilu.

Eurotel také jako jediný operátor poskytuje mobilní radiotelefonní služby i v síti NMT, neboť jinému operátorovi v České republice Pověření k těmto službám uděleno nebylo.

Vzhledem k tomu, že správní řízení bylo zahájeno pro podezření ze zneužití dominantního postavení účastníkem řízení, Úřad se v první řadě zabýval vymezením relevantního trhu, na němž by se možné protisoutěžní jednání Eurotelu mohlo projevit a zjišťováním jeho podílu na tomto trhu, zda naplňuje znaky dominance podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona.

Relevantní trh se obecně chápe jako místo, kde se střetává nabídka s poptávkou. Věcně jsou do něho zahrnuty všechny výrobky nebo služby, které spotřebitel pokládá z hlediska jejich vlastností, ceny a zamýšleného způsobu použití za shodné, zaměnitelné nebo vzájemně zastupitelné. Z hlediska geografického je trh definován jako oblast, do které dotčené podniky dodávají zboží či služby, v níž jsou soutěžní podmínky dostatečně stejnorodé, přičemž může být rozlišena od sousedních oblastí, jsou-li na nich dány dostatečně odlišné soutěžní podmínky. Při vymezení trhu z hlediska časového je třeba vzít v úvahu minulý

a očekávaný vývoj v čase, přičemž relevantní trh budou tvořit pravidelné, případně relativně trvale se opakující dodávky.

Pro účely tohoto správního řízení Úřad **věcně** vymezil relevantní trh jako

- trh **mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM** a
- trh **mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích NMT**.

Tomuto závěru předcházelo podrobné zkoumání jednotlivých aspektů potřebných pro věcné vymezení relevantního trhu, zejména jeho vlastností, zamýšleného způsobu užití předmětné služby a ceny mobilních radiotelefonních služeb.

Ceny nedotovaných telefonů používaných v mobilních telekomunikačních sítích se pohybují ve velmi širokém rozpětí. Nejlevnější a technicky překonané modely se prodávají v cenách od 5 000,- Kč, výjimečně od 4 000,- Kč. Běžné modely jsou k dispozici v cenách kolem 8 000,- Kč, avšak ceny špičkových nejnovějších modelů vhodných pro datové komunikace mohou převýšit 20 000,- Kč. Dotované telefony jsou blokovány proti využívání v jiné mobilní síti.

V jednotlivých měsíčních nabídkách mobilních operátorů jsou uvedeny dotované telefony s cenami podstatně nižšími – u běžných modelů činí sleva 3 000,- Kč – 5000,-Kč. Zároveň je dotovaná cena obvykle podmíněna uzavřením dvouleté smlouvy o využívání tarifního programu společnosti. U nedotovaných telefonů je nutno k ceně za telefon připočítat i poplatek za aktivaci.

Běžné sady obsahující mobilní telefon, aktivaci a kartu v hodnotě 400,- Kč či 500,- Kč, jsou obvykle prodávány v cenách od 3 500,- Kč do 8 000,- Kč. Telefony v sadách patří k jednodušším a nejlevnějším modelům.

Ceny za jednu minutu volání jsou např. v případě Twist sad vyšší, než za volání z tarifních programů, a podstatně vyšší, než za volání z pevné telekomunikační sítě – 5,- Kč za volání do vlastní sítě (večer a víkend 2,80 Kč). Volání do pevné sítě ve špičce stojí 9,90 Kč. Ceny za jednu minutu volání v případě Go sad jsou vyšší, než za volání z tarifních programů a podstatně vyšší, než za volání z pevné telekomunikační sítě – cca 6,- Kč za volání do vlastní sítě (s výjimkou Quatro Go mimo špičku – 2,70Kč) a 6,50 - 9,90 Kč do jiných sítí (s výjimkou Original Go volání do ČESKÉHO TELECOMU za 15,50 Kč ve špičce).

Zřízení pevné telefonní linky znamená pro spotřebitele jednorázový náklad ve výši 3 500,-Kč za zřízení telefonní stanice, dále měsíčně 175,- Kč – 225,- Kč za používání stanice. Ceny za volání mezi linkami pevné sítě se pohybují podle doby provozu od 0,80,- Kč do 1,45,- Kč v místním provozu a od 1,70,- Kč do 3,50,- Kč v meziměstském provozu. Volání z pevné sítě do mobilních sítí GSM bylo do 1. 7. 2001 tarifováno částkou 9,40 Kč/min.

Jak vyplývá ze shora uvedeného přehledu cen, podstatné cenové rozdíly, jak ohledně zřízení služby, tak v cenách za hovory, svědčí o rozlišení mezi mobilními radiotelefonními službami poskytovanými ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM a mezi telefonními službami poskytovanými v pevných sítích.

Mezi službami poskytovanými v pevných sítích a službami poskytovanými ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM existuje pouze velmi nízká nahraditelnost. Spotřebitelé, kteří si pořídili mobilní telefon obvykle neruší pevnou linku a využívání telefonních služeb poskytovaných prostřednictvím pevných sítí též vzhledem k charakteru, vlastnostem a možnostem dalších služeb, které pevné linky nabízejí – např. přístup k internetovým službám mnohem vyššími přenosovými rychlostmi (teoreticky 56 kb/s, prakticky 44-45 kb/s), než dovoluje přístup k internetu prostřednictvím mobilních sítí - pouze 9,6 kb/s.

Radiotelefonní služby poskytované ve veřejné mobilní telekomunikační síti GSM jsou nezastupitelné s telefonními službami poskytovanými prostřednictvím pevné sítě svými vlastnostmi a způsobem použití. Vyznačují se použitelností kdekoli, tedy i tam, kam pevná síť nedosahuje; dále možností přenositelnosti telefonního přístroje na velké vzdálenosti umožňující soustavnou nepřetržitou dosažitelnost jejich uživatele. V tomto ohledu lze též podpůrně odkázat na rozhodnutí Evropské Komise z 18. 12. 1996, publikované v OJ dne 18. 3. 1997 č. 97/181/EC, které se týká podmínek uložených druhému operátorovi GSM radiotelefonních služeb ve Španělsku. Zde je uvedeno, že digitální mobilní radiotelefonní služby jsou odlišeny od trhu pevné hlasové telefonie a též od trhu všech ostatních mobilních telekomunikačních služeb. Mobilní telefonie je nová služba, která není substitutem tradiční pevné telefonie.

Bylo-li vysvětleno, že mobilní hlasová telefonie není součástí trhu hlasových telefonních služeb užívajících pevné sítě, musí být dále řečeno, zda a do jaké míry jsou důvody pro rozlišování mezi mobilními radiotelefonními službami založenými na standardu GSM a mobilními radiotelefonními službami využívajícími analogovou technologii (služby sítě NMT).

GSM systém mobilní telefonie je víc než pouhé technické zdokonalení dřívější analogové technologie. Kromě výhod poskytovaných systémem GSM, pokud jde o kvalitu hlasové reprodukce a účinnějšího využití dostupného spektra (což umožňuje uspokojení podstatně vyššího počtu uživatelů na dané frekvenci), tyto služby poskytují možnosti, které slouží potřebám jen některých uživatelů mobilní radiotelefonie. Mimo přenos hlasu může být GSM služba použita k přenosu velkého množství dat; tato skutečnost opět uspokojuje specifické potřeby pouze části stávajících a potenciálních zákazníků mobilních telefonních služeb. Digitální technologie umožňuje nabízet celé spektrum pokročilých telekomunikačních služeb, které nejsou dostupné (nebo jsou dostupné jen za velmi vysoké náklady) prostřednictvím analogové sítě. To zahrnuje sofistikovanou call-line identifikaci, hlasovou poštu (včetně služby SMS a call-security služeb). S ohledem na to se v krátkém době nepředpokládá prosté nahrazení analogové telefonie GSM systémem. Naopak je pravděpodobné, a to i přes zřetelný přesun zákazníků z jednoho systému na druhý, že tyto dva systémy budou po několik dalších let existovat paralelně, neboť uspokojují rozdílné potřeby. Všechny tyto faktory činí rozdíl mezi trhy systému GSM a analogového systému (systém NMT).

Po posouzení shora uvedených skutečností Úřad dospěl k závěru, že mobilní radiotelefonní služby poskytované ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM a mobilní radiotelefonní služby poskytované ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích NMT, jsou nezastupitelné z hlediska ceny, vlastností a způsobu užití. Mobilní radiotelefonní služby ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM tedy tvoří samostatný trh, odlišný od trhu analogové mobilní telefonie i od trhu telefonních služeb poskytovaných v pevných sítích.

Geograficky Úřad vymezil relevantní trh jako trh **celostátní**, neboť každý držitel Pověření je oprávněn ve smyslu tohoto Pověření poskytovat mobilní telekomunikační služby na celém území České republiky, to se týká i sítě NMT.

Časově Úřad vymezil relevantní trh jako trh **trvalý**, i když s ohledem na velmi rychlý technický pokrok v oblasti telekomunikací bude podléhat určitým změnám .

Poskytovat mobilní telekomunikační služby, provozovat a zřizovat mobilní telekomunikační sítě je v České republice možné pouze na základě zmíněného Pověření. Toto Pověření v pásmu GSM bylo uděleno společnostem Eurotel, RadioMobil a Český Mobil. Pouze tyto tři společnosti si tedy na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM na území České republiky vzájemně konkurují. Pověření působit na trhu mobilních radiotelefonních služeb v síti NMT bylo uděleno jen Eurotelu.

Z údajů poskytnutých Úřadu jednotlivými soutěžiteli operujícími na relevantním trhu (ve spise I. č. 736) bylo zjištěno, že účastník řízení zaujímá na trhu mobilních telefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM dominantní postavení ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 zákona, neboť jeho podíl na tomto trhu výrazně převyšuje 30 %, a to jak z hlediska počtu zákazníků, tak z hlediska celkových výnosů.

Na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích NMT zaujímá Eurotel monopolní postavení ve smyslu § 9 odst. 1 zákona, neboť Pověření působit na tomto trhu bylo uděleno jen Eurotelu; na tomto trhu tudíž není vystaven žádné konkurenci. Tuto skutečnost není třeba ve smyslu ustanovení § 34 odst. 6 správního řádu dále dokazovat.

Telefonní mobilní operátoři vzájemně spolupracují při sestavování spojení, která míří ze sítě jednoho do sítě druhého, a vzájemně si platí poplatky za propojení. Existuje tedy dohodnuté dělení tržeb z odchozího a příchozího provozu, a to na základě smlouvy o propojení. Povinnost uzavřít takovou smlouvu vyplývá z Pověření vydaného regulačním orgánem každému mobilnímu operátorovi.

Na počátku roku 2000 po vstupu Českého Mobilu na trh v lednu roku 2000 bylo vzájemné propojení sítí Eurotel a Oskar zajišťováno prostřednictvím tranzitu přes síť ČESKÉHO TELECOMU. K uzavření smlouvy o podmínkách propojení mezi Eurotelem a Českým Mobilem došlo až 22. 3. 2001. Český Mobil při jednáních o propojovací smlouvě navrhoval zpočátku metodu bill and keep, tedy princip, kdy si operátor, z jehož sítě hovor odchází, podrží celou částku vybranou od svého zákazníka, aniž by platil druhému operátorovi, v jehož síti je hovor zakončován, poplatky za propojení. Tato metoda byla Českým Mobilem navrhována do doby zprovoznění přímého propojení. V průběhu těchto jednání poukazoval Český Mobil na skutečnost, že ceny účtované Eurotelem jeho zákazníkům za hovory do sítě Oskar jsou vyšší, než ceny za hovory účtované Eurotelem do sítě RadioMobilu (např. zápis z jednání ze dne 22. 11. 2000 – ve spisu I. č. 236, fax ze dne 5. 2. 2001 – ve spisu I. č. 245, komentář společnosti Český Mobil k diskriminačním opatřením uplatňovaným vůči zákazníkům společnosti Eurotel při stanovení různých koncových cen za srovnatelné služby – ve spisu I. č. 274-275). V této souvislosti Český Mobil upozorňoval Eurotel na skutečnost, že cena za propojení by měla odpovídat předpokladu vyváženého provozu mezi sítěmi, čemuž však brání vysoké ceny účtované Eurotelem za volání do sítě Oskar, které snižují počet odchozích hovorů ze sítě Eurotel do sítě Oskar. Eurotel trval na stanovisku, že nejde o diskriminační praktiky vůči Českému Mobilu a odmítl přehodnotit svůj názor ohledně vysokých cen za volání do sítě Oskar oproti cenám za volání do sítě Paegas

(zápis z jednání Eurotel - Český Mobil ze dne 14. 1. 2000 – ve spisu l. č. 258 a dopis Eurotelu ze dne 20. 7. 2000 - l. č. 272 spisu). Český Mobil upozorňoval Eurotel rovněž na skutečnost, že u řady tarifních programů Eurotelu není uvedena cena za volání do sítě Oskar (ve spisu l. č. 274).

Podle názoru Úřadu je zavedení vyšších (tudíž rozdílných) cen Eurotelem za volání do sítě Českého Mobilu, než za volání do sítě RadioMobilu, porušením zákona dominantním soutěžitelem z následujících důvodů.

Výběr mobilního operátora ze strany zákazníka je uskutečňován na základě jednotlivých podmínek nabízených mobilním operátorem, a to zvláště podmínek cenových. Ceny zboží a služeb na trhu nepochybně reflektují očekávanou reakci zákazníka na ně. To je obecný princip tvorby cen v soutěžním prostředí. Vyšší ceny zákazníka odrazují, nižší lákají. Vyšší cena za hovor z vlastní sítě Eurotelu do sítě Českého Mobilu má mimo jiné tyto dva účinky:

- a) odrazuje zákazníky Eurotelu, aby telefonovali do sítě Oskar. Eurotel v řízení argumentoval tím, že ze sítě Oskar k nim přichází více provozu než do ní odchází, ale sám svou cenovou politikou tuto poptávku ovlivňoval
- b) odrazuje potenciální zákazníky - nové zájemce o mobilní telefon, aby si pořídili právě Český Mobil. Z nabídky jednotlivých operátorů zájemce o mobilní telefon zjistí, že hovory vycházející k němu od převážné části majitelů mobilních telefonů by byly dražší, protože může očekávat, že podíl volajících z té které sítě bude přímo úměrný podílu toho kterého operátora na trhu; proto raději zvolí jiného, „velkého“ operátora.

Český Mobil může tento účinek kompenzovat nižšími cenami odchozích hovorů, které sám inkasuje od zákazníků, protože zákazník především sleduje ceny, které bude platit sám, a pak teprve ceny, které budou platit uživatelé mobilních služeb jemu volající. Pokud jsou ceny odchozích hovorů ze sítě všech operátorů přibližně stejné, nastupuje jako kritérium cena přichozích hovorů, kterou platí volající uživatelé.

Z tohoto vyplývá, že cenové chování mobilního operátora přímo zasahuje kromě jeho zákazníků také zákazníky konkurence. Tento stav se obecně může vyskytnout vždy, když jedno zboží nebo jednu službu musí z principu poskytovat společně více subjektů. Záleží potom na vzájemné důvěře dotčených subjektů, že druhý z nich nezmaří společné provázané poskytování zboží či služeb. Pokud ale jeden z nich má dominantní postavení, v tomto případě Eurotel, a druhý – Český Mobil jen malý podíl na trhu (ve spisu l. č. 736), na který teprve vstupuje, vzniká zde zřetelná závislost malého subjektu na chování dominantního konkurenta, který se za tohoto postavení na trhu musí vystříhat chování, jež by mohlo být v rozporu s ustanovením § 9 zákona.

Eurotel v řízení poukázal na malý objem provozu ze své sítě v porovnání s provozem opačného směru (ve spise l. č. 16). Malý objem provozu je vyvolán vyšší cenou. Kdyby cenu snížil, poptávka – objem provozu by stoupl. Tato skutečnost ukazuje, že cílem chování Eurotelu v době vstupu Českého Mobilu byl účinek popsáný shora v písm. b) – odradit potenciální zákazníky Českého mobilu. Tento účinek je charakteristickým chováním dominantanta vůči malému subjektu, který teprve vstupuje na trh. Eurotel by si takové chování nemohl dovolit vůči jinému dominantnímu subjektu, protože by tím ohrožoval i příliv zákazníků k sobě samému. Kdyby Eurotel zdražil hovory odcházející do sítě Radiomobil,

došlo by k poklesu poptávky po službách Eurotelu ve prospěch jeho konkurentů, pokud by tito konkurenti rovněž hovory nezdražili.

Postoj Eurotelu vůči Českému Mobilu však nebyl vázán obavou o získávání nových vlastních zákazníků, protože statisticky budou mít noví zákazníci jen málo hovorů do sítě Oskar, které jsou dražší. Tento jev je ještě zesilován okolností, že velké skupiny zákazníků, kteří si často vzájemně volají, mívají záměrně přístroje téhož operátora, aby využili nižších cen uvnitř jeho sítě.

Cílem nebo jedním z cílů cenové tvorby Eurotelu bylo tedy vytvoření a posilování bariéry vůči rychlému průniku třetího mobilního operátora na trh. Eurotel tak činil i za cenu horších podmínek pro svoje zákazníky při odchozím provozu do sítě Oskar a teoreticky v souhrnu i za cenu možných vlastních nižších zisků z odchozího provozu do sítě Oskar, což si může dovolit právě jen dominantní či monopolní subjekt.

Posilování vlastní pozice na trhu samo o sobě není porušením zákona, pokud by se nedělo cestou uplatňování rozdílných podmínek při shodném či srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu soutěžitelem v dominantním postavení. Český Mobil je znevýhodněn v hospodářské soutěži tím, že Eurotel svým zákazníkům poskytoval a částečně stále poskytuje službu odchozích hovorů do jeho sítě za vyšší cenu, než do sítě druhého dominantního operátora RadioMobilu. Rozdílné podmínky při shodném či srovnatelném plnění – poskytování služby volání do jiné mobilní sítě, se projevují v konečném důsledku na straně spotřebitelů – zákazníků Eurotelu. Český Mobil přitom na fakt, že tyto ceny považuje za znevýhodnění, opakovaně upozorňoval Eurotel prakticky od začátku svého vstupu na trh (např. zápis z jednání ze dne 22. 11. 2000 – ve spisu l. č. 236, fax ze dne 5. 2. 2001 – ve spisu l. č. 245, komentář společnosti Český Mobil k diskriminačním opatřením uplatňovaným vůči zákazníkům společnosti Eurotel při stanovení různých koncových cen za srovnatelné služby – ve spisu l. č. 274-275).

V rozporu s pravidly hospodářské soutěže je skutečnost, že Eurotel stanovil vyšší ceny za volání do sítě Oskar již od samého počátku zahájení provozu mezi sítí Oskar a sítí Eurotel oproti cenám za volání do sítě RadioMobil a ignoroval námitky Českého Mobilu jako konkurenčního mobilního operátora, resp. dalšího soutěžitele na trhu. Za protisoutěžní považuje Úřad též skutečnost, že ceny za volání ze sítě Eurotel do sítě Oskar nebyly uváděny v základní části ceníků Eurotelu, ale pouze v části označené jako „orientační informace.“ Tento postup změnil Eurotel u ceníku předplacených služeb Go až od 5. 6. 2000 a u tarifních programů až od 1. 10. 2000. Na tuto skutečnost poukazoval i Český Mobil, a to dopisem adresovaným Eurotelu ze dne 20. 6. 2000 (ve spisu l. č. 274). Eurotel byl však povinen i bez námitek Českého Mobilu sám posuzovat svoje jednání, zda je v souladu s ustanoveními zákona - konkrétně, zda svým jednáním neporušuje ustanovení § 9 odst. 3 zákona. Povinnost takového posuzování platí pro Eurotel jako pro každého jiného soutěžitele v dominantním postavení. Eurotel svým postupem vůči novému konkurentovi Českému Mobilu dosáhl stavu, že pro potenciálního zákazníka – zájemce o služby poskytované v mobilních sítích GSM, bylo z popsanych důvodů výhodnější využívat mobilní radiotelefonní služby poskytované některým ze dvou dominantních operátorů Eurotelu či RadioMobilu. Jak bylo zjištěno v rámci předběžného šetření, tento stav byl ještě zesílen obdobným postupem RadioMobilu, který je předmětem samostatného správního řízení se společností RadioMobil.

Jako obhajoba postupu Eurotelu ze soutěžního hlediska neobstojí tvrzení, že síť Oskar je nekvalitní a existuje nedostatečné pokrytí sítě Oskar. Eurotel musí umožnit rovné podmínky soutěže všem mobilním operátorům tak, aby žádný operátor nebyl vyloučen z rovné hospodářské soutěže o získávání zákazníků. Ve věci posouzení kvality sítě Oskar ve vztahu k ostatním mobilním sítím GSM si Úřad podpůrně vyžádal stanovisko Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“). Ve stanovisku ČTÚ doručeném Úřadu dne 17. 5. 2001 (ve spise I. č. 768) se uvádí, že všichni tři mobilní operátoři - Český Mobil, RadioMobil a Eurotel vždy splnili požadavky na rozvoj sítě (pokrytí obyvatelstva, pokrytí silnic) a kvalitu služeb (blokování spojení, míra výpadků spojení) stanovené v Pověření. Z uvedeného vyplývá, že odůvodnění rozdílných cen ze strany Eurotelu nízkou kvalitou a nedostatečným pokrytím sítě Oskar je irelevantní. Za irelevantní považuje Úřad rovněž argumentaci účastníka řízení ohledně nízkého počtu účastníků sítě Oskar a v souvislosti s tím kvantitu volání do této sítě. Každý subjekt nově vstupující na trh začíná podnikat s nízkým počtem zákazníků, který může zvyšovat v konkurenčním boji se subjekty již etablovanými na trhu jen za rovných soutěžních podmínek. Pokud jde o samotnou kvantitu volání zákazníků Eurotelu do sítě Oskar, ta je ovlivněna právě vysokou cenou, jak bylo výše zdůvodněno.

Argumentace účastníka řízení neexistencí přímého propojení sítí Eurotel a Oskar nemůže rovněž obstát, a to proto, že nepřímé tranzitní propojení přes síť ČESKÉHO TELECOMU znamenalo pro Eurotel zvýšení nákladů pouze o ..... (*pozn.: obchodní tajemství*) Kč/min (ve spise I. č. 17-18 a 20-21) za tranzitní poplatek. Zároveň, jak vyplývá z výpovědi svědka Ing. Václava Macha, ředitele pro vnější vztahy společnosti Český Mobil (ve spise I. č. 729), v období po zahájení poskytování služeb byly díky využívání tranzitu přes síť ČESKÉHO TELECOMU tyto náklady výrazně nižší, než při rozpočtení investičních nákladů souvisejících s vybudováním přímého propojení. Od druhé poloviny roku 2000 by byly podle výpovědi tohoto svědka naopak náklady alokované na minutu hovoru vyplývající z vybudovaného přímého propojení nižší, než celkový tranzitní poplatek hrazený ČESKÉMU TELECOMU. Přestože byla technická realizace propojovací kapacity podle výpovědi svědka na I. č. 728 spisu dokončena koncem srpna 2000 a Český Mobil byl tuto kapacitu připraven využít, k jejímu zprovoznění došlo až ke dni podpisu smlouvy o propojení 22. 3. 2001, neboť společnost Eurotel podmiňovala její využití finální dohodou o propojení a uzavřením smlouvy o propojení.

K tomu dále přistupuje podle účastníka řízení zvýšení nákladů o ..... (*pozn.: obchodní tajemství*) Kč/min za propojování hovorů do jednoho propojovacího bodu. Nárůst nákladů z delšího směřování hovorů v síti Eurotelu nebyl doložen podklady, které by tuto výši prokazovaly. Existence pouze jednoho propojovacího bodu odrážela objem hovorů mezi sítěmi. Jak vyplývá ze zápisu z jednání mezi Eurotelem a Českým Mobilem ze dne 22. 11. 2000 (ve spisu I. č. 363 – 364), byl to právě Český Mobil, kdo požádal na základě analýzy a rostoucího provozu o zahájení rozhovorů technických pracovníků na téma realizace druhého propojovacího bodu v Brně. Podstatně vyšší počet propojovacích bodů (odpovídající počtu propojovacích bodů se sítí Paegas) nebyl v uvedeném období ekonomicky opodstatněný.

Za účelem ověření tvrzení účastníka řízení týkajícího se zvýšených nákladů na propojení, si Úřad od něj vyžádal dopisem ze dne 20. 4. 2001 (ve spise I. č. 722) kalkulace cen za propojení mezi Eurotelem a RadioMobilem a kalkulace cen za propojení mezi Eurotelem a Českým Mobilem, včetně podkladů pro tyto kalkulace. V odpovědi ze dne 25. 4. 2001 (ve spisu I. č. 748) účastník řízení uvedl, že takovéto kalkulace nemá k dispozici, neboť ceny za propojení mezi poskytovateli telekomunikačních služeb, které jsou obsaženy ve

smlouvě o propojení uzavřené ať již mezi účastníkem řízení a společností RadioMobil, nebo mezi účastníkem řízení a společností Český Mobil, jsou jako dvoustranný právní akt výsledkem shodného projevu vůle obou smluvních stran, kdy plně odrážejí smluvní volnost stran vyjádřenou v návaznosti na všechny ostatní podmínky obsažené ve smlouvách o propojení. Při svých návrzích těchto cen v rámci jednání o smlouvách o propojení pak účastník řízení vycházel z cen, které jsou na základě jemu dostupných informací a materiálů za propojení obvyklé v zemích Evropské unie, a dále z principu prosazování obdobných podmínek vůči svým soutěžitelům.

V rozporu s tvrzením účastníka řízení svědkyně Ing. Jana Kolářová, marketingový manažer Ceny a program loajality společnosti Eurotel, ve své svědecké výpovědi ze dne 27. 4. 2001 (ve spisu l. č. 745–746) uvedla, že kalkulace poplatku za propojení mezi sítěmi společnosti Eurotel a Český Mobil byla zpracována, neboť má její výstupy (l. č. 743 spisu). Úřad si proto dopisem ze dne 7. 5. 2001 (ve spisu l. č. 757) tyto kalkulace opět vyžádal. V odpovědi ze dne 17. 5. 2001 (ve spisu l. č. 772–779) účastník řízení odkázal na svoje vyjádření ze dne 25. 4. 2001 a 2. 5. 2001 s tím, že požadované podklady nemá k dispozici.

K tomu Úřad uvádí, že podle bodu E (Ceny za propojení) Přílohy č. 7 Pověření, musí ceny za propojení vycházet ze skutečných (ekonomicky oprávněných) nákladů, vztahujících se k zajištění propojení, provozování sítí a poskytování služeb. Podle bodu č. 22 Pověření má Eurotel povinnost projednat a dohodnout s povolujícím a cenovým orgánem návrh metodiky pro účelové členění nákladů, výnosů a rozložení investic týkajících se jednotlivých poskytovaných služeb GSM a provozu sítí; zavést účelové členění podle této metodiky a zasílat na požádání těmto orgánům zprávy s výsledky, jež odpovídají metodice. Z bodu 22.2 Pověření dále vyplývá, že výše uvedené orgány mohou požadovat předložení výsledků odpovídajících metodice kdykoliv, kdy mají za to, že tyto informace jsou nutné k ověření nebo zajištění dodržování podmínek Pověření nebo příslušných právních předpisů.

Úřad nemůže akceptovat ani argument účastníka řízení o vyšší ceně za volání do sítě Oskar z důvodu neexistence propojovací smlouvy. Účastník řízení argumentuje tím, že poplatek za propojení je jednou, nikoli nevýznamnou položkou, kterou je třeba zohlednit při nákladech na dosažení služby. Vzhledem k tomu, že tato nákladová položka nebyla zřejmá, nebylo ji možno podle tvrzení účastníka řízení zahrnout zcela přesně do nákladů a naopak bylo nutné v této části nákladů vzít na sebe velké riziko a nejistotu, která je právě s neexistencí této části nákladů spojena. V odůvodnění svého požadavku na výslech svědka Alexandra Tolstoye, předsedy představenstva společnosti Český Mobil, zástupce účastníka řízení uvedl, že neuzavření smlouvy o propojení bylo jedním ze zásadních důvodů, proč byl účastník řízení nucen uplatňovat rozdílné ceny za volání do sítí mobilních operátorů. (ve spise l. č. 843).

V souvislosti s tímto tvrzením účastníka řízení Úřad znovu odkazuje na bod E (Ceny za propojení) Přílohy č. 7 k Pověření, podle kterého musí ceny za propojení vycházet ze skutečných (ekonomicky oprávněných) nákladů, vztahujících se k zajištění propojení, provozování sítí a poskytování služeb. Podle § 78 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, ceny za propojení sjednávají smluvní strany tak, aby nediskriminovaly žádnou ze smluvních stran ani ostatní provozovatele propojených veřejných telekomunikačních sítí a aby umožňovaly ověření způsobu jejich výpočtu. Pokud by účastník

řízení postupoval v souladu s Pověřením a zákonem o telekomunikacích, nemohl by tvrdit, že tato nákladová položka nebyla zřejmá.

Navíc smlouva o propojení mezi Eurotelem a Českým Mobilem byla podepsána až 22. 3. 2001, přičemž ceny za volání v některých tarifech upravoval Eurotel na stejnou úroveň jako v případě volání do sítě Paegas již před tímto datem, v jiných tarifech nedošlo k úpravě na stejnou úroveň vůbec (ve spise l. č. 786 – porovnání cen). Tyto skutečnosti rovněž svědčí o neopodstatněnosti námitky účastníka řízení.

Pokud jde o vztah výše propojovacího poplatku k výši zákaznických cen, je třeba ještě uvést, že poplatek za propojení tvoří pouze část ceny, kterou platí konečný zákazník. O tom svědčí zápis z jednání mezi Eurotelem a RadioMobilem ze dne 17. 6. 1999 (ve spise l. č. 292), kde se jmenovaní mobilní operátoři shodli na tom, že čistě nákladový přístup ke stanovení cen za propojení není mezi mobilními operátory ve světě obvyklý a sami se k němu těž nepřiklánějí, což potvrzuje i dopis Eurotelu ze dne 18. 5. 2000 (ve spisu l. č. 301). Účastník řízení v tomto dopise navíc sám připouští, že dohodnuté ceny za propojení veřejných telekomunikačních sítí a zákaznické ceny účtované za jednotlivé služby jsou dvě naprosto odlišné kategorie a jako takové je nelze zjednodušeně porovnávat. Obdobně argumentoval i Jaroslav Kubišta, jednatel společnosti Eurotel, na jednání mezi společnostmi Český Mobil a Eurotel dne 14. 11. 2000 (ve spise l. č. 361), kdy potvrdil, že společnost Eurotel neshledává přímou souvislost mezi cenami za propojení sítí a cenami účtovanými vlastním zákazníkům za poskytování jednotlivých služeb.

Důkaz o tom, že poplatek za propojení a ceny stanovené Eurotelem pro konečného spotřebitele jsou skutečně dvě rozdílné kategorie, které spolu v konečném důsledku nesouvisějí, lze nalézt na l. č. 568 spisu – „Ceny za propojení platné pro konkrétní období“ (příloha C1 Smlouvy o propojení mezi Eurotelem a Radiomobilem), v porovnání s přílohou 1 spisu – Ceníky Eurotelu z období 1. 2. 1997 – 31.12. 1998 a z období 1. 1. 1999 – 31. 12. 1999. Z těchto dokladů vyplývá, že poplatek za propojení vzrostl z ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) Kč/min. (období od 1. 2. 1997 do 31. 12. 1998) na ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) Kč/min (období od 1. 1. 1999 do 31. 12. 1999), zatímco zákaznické ceny účtované Eurotelem ve srovnatelných obdobích klesaly.

Při stanovování výše ceny za hovory do sítě Oskar (viz New Destination Price Proposal – OSKAR, zpracovaný dne 5. 12. 1999 Janou Kolářovou, marketingovým manažerem Ceny a program loajality (ve spise l. č. 693-694) bylo uvedeno riziko „risk of bad debt“ ve výši ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) % oproti riziku ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) % za volání do sítě Paegas. Z pohledu zákona nemůže dominantní soutěžitel zahrnovat do kalkulace cen takováto rizika, protože je ze zákona povinen postupovat vůči všem účastníkům trhu stejně.

V návrhu cen za volání do sítě Oskar bylo zahrnuto dále riziko „risk of costs with unsuccessful call attempt“ (ve spise l. č. 693-694) ve výši ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) % oproti riziku ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) % v kalkulaci ceny za volání do sítě Paegas. Jak již bylo shora uvedeno, podle vyjádření ČTÚ ze dne 17. 5. 2001 Český Mobil vždy splnil požadavky na rozvoj sítě (pokrytí obyvatelstva, pokrytí silnic) a kvalitu služeb (blokování spojení, míra výpadků spojení) stanovené v Pověřením. Zahrnutí ..... (pozn.: *obchodní tajemství*) % rizika neúspěšnosti volání do cenové kalkulace tedy nebylo opodstatněné a

odůvodnění rozdílných cen nízkou kvalitou a nedostatečným pokrytím sítě Oskar nelze přijmout.

Z materiálu New Destination Price Proposal – OSKAR zpracovaného dne 5. 12. 1999 Janou Kolářovou, marketingovým manažerem Ceny a program loajality vyplývá, že ceny za volání do sítě Oskar byly stanoveny s cílem dosáhnout celkovou průměrnou cenu za minutu volání ve výši ..... (*pozn.: obchodní tajemství*) Kč oproti průměrné ceně za minutu do sítě Paegas ve výši ..... (*pozn.: obchodní tajemství*) Kč. Návrh cen nebyl podložen nákladovou kalkulací.

Dne 20. 6. 2001 se na Úřadě uskutečnilo s účastníkem řízení jednání, v jehož rámci byla účastníku dána možnost vyjádřit se k upřesnění předmětu řízení v dopisu Úřadu ze dne 8. 6. 2001 (ve spisu l. č. 802). Zástupce účastníka řízení odkázal na svoje původní vyjádření k původnímu vymezení předmětu řízení v protokolu ze dne 3. 4. 2001 (ve spisu l. č. 523-525). Dále namítl, že se na žádném z relevantních trhů nenachází v dominantním nebo monopolním postavení, neboť na trzích, na kterých soutěží, je vystaven silné soutěži svých konkurentů.

Tomuto názoru Úřad nemůže přisvědčit, neboť je v rozporu s provedeným dokazováním, o kterém bylo již pojednáno. Na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích NMT účastník řízení není vystaven žádné soutěži vzhledem k tomu, že pouze jemu bylo uděleno Pověření k provozování sítě systému NMT a k poskytování služeb prostřednictvím této sítě. Žádný jiný operátorovi tímto Pověřením nedisponuje. Monopolní postavení účastníka řízení na tomto trhu je nesporné.

Na trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM je postavení Eurotelu výrazně dominantní, značně převyšující i tržní podíl druhého dominanta RadioMobilu. V porovnání se společnostmi Eurotel a RadioMobil je tržní podíl třetího soutěžitele Českého Mobilu v současnosti velmi malý, zdaleka nedosahující hranice ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 zákona. Tyto skutečnosti jsou podloženy údaji poskytnutými všemi třemi jmenovanými soutěžiteli. (ve spise obálka s označením obchodní tajemství – l. č. 736).

Podle účastníka řízení žádné jeho jednání nezpůsobuje ani nezpůsobovalo újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Ani s tímto tvrzením Úřad nemůže souhlasit. Újma způsobená účastníkem řízení spotřebitelům – zákazníkům účastníka řízení se projevovala a částečně stále projevuje v nutnosti zaplatit za poskytnutí mobilní radiotelefonní služby v případě volání do sítě Oskar vyšší cenu, než za poskytnutí téže služby v případě volání do sítě Paegas. Újma způsobená soutěžiteli nově vstupujícímu na trh – Českému Mobilu spočívá v odrazování potenciálního zákazníka Českého Mobilu vyššími cenami za hovory, které platí zákazníci Eurotelu, volající do sítě Oskar, oproti cenám za hovory, které platí zákazníci Eurotelu, volající do sítě Paegas.

Účastník řízení je toho názoru, že ceny za odchozí hovory do sítě RadioMobilu i do sítě Českého Mobilu jsou součástí jednotné telekomunikační služby a není tedy možné je posuzovat samostatně bez návaznosti na další skutečnosti, zejména z důvodů, že tyto hovory nejsou samostatným produktem, který by byl na trhu nabízen. K tomuto Úřad konstatuje, že v daném případě nejde o posuzování cen, nýbrž o posuzování chování účastníka řízení na relevantních trzích a důsledků tohoto chování jak vůči soutěžiteli nově vstupujícímu na trh,

tak vůči spotřebitelům. Účastník řízení zároveň neuvedl důvody pro svá tvrzení, proč hovory nejsou samostatným produktem, tedy proč tento produkt není samostatně nabízen ani poptáván. Zákazník mobilního operátora jednoznačně požaduje zajištění mobilní radiotelefonní služby, tedy zajištění volání ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích, a to jak v rámci vlastní sítě zvoleného operátora, tak mimo tuto síť. Operátora si zákazník vybírá nejprve podle cen za poskytované služby, které bude platit svému operátorovi, a následně podle toho, jakou cenu za volání zaplatí zákazník volající ze sítě jiného operátora. V tomto případě se již projeví účinek vyšší nastavené ceny, jak bylo výše popsáno.

Účastník řízení dále uvedl, že nedochází k diskriminaci určité skupiny zákazníků oproti jiným skupinám. Ani toto tvrzení nelze přijmout. V řízení bylo prokázáno, že zákazníkům Eurotelu volajícím do sítě Oskar, je účtována Eurotelem vyšší cena za minutu hovoru, než za poskytnutí srovnatelné služby – zajištění volání do mobilní sítě Paegas.

Dne 22. 6. 2001 se na Úřadě uskutečnilo ústní jednání s účastníkem řízení za účelem jeho seznámení s výsledky šetření ve smyslu ustanovení § 12 odst. 6 zákona (ve spisu I. č. 821-823). Zástupce účastníka řízení namítl, že Úřad nesprávně zjistil skutkový stav věci a na základě toho dospěl k nesprávným závěrům, zejména správnímu orgánu vytkl nesprávné vymezení relevantního trhu a v souvislosti s tím neprokázání dominantního nebo monopolního postavení účastníka řízení na tomto trhu. Úřad podotýká, že zástupce účastníka řízení neuvedl žádné konkrétní důvody, o které opírá názor o nesprávnosti vymezení relevantních trhů, zejména neuvedl, jak by měl být relevantní trh správně vymezen. Důvody, které vedly Úřad k vymezení relevantních trhů a konstataci, že na jednom z těchto trhů účastník řízení zaujímá monopolní, na druhém trhu dominantní postavení, jsou popsány výše.

Účastník řízení rovněž namítl, že skutečnosti obsažené ve spise nedávají základ pro posouzení jeho cenové politiky jako zneužití dominantního postavení, jakož i to, že jeho jednání by bylo na újmu soutěžitelům nebo i zákazníkům či v rozporu s veřejným zájmem. Úřad v tomto bodě opět odkazuje na odůvodnění shora, kde vysvětlil v čem spatřuje újmu jinému soutěžiteli Českému Mobilu a spotřebitelům.

Účastník řízení dále správnímu orgánu vytkl nedostatek nestranného posouzení skutečností ve prospěch účastníka řízení. Tuto námitku Úřad neshledal oprávněnou. Okolnosti svědčící ve prospěch účastníka Úřad zohlednil při stanovení výše sankce, jak bude pojednáno dále.

Účastník řízení při zmíněném jednání předložil 6 grafických vyjádření poměru mezi cenou a množstvím hovorů v rámci telekomunikační služby. Tyto údaje Úřad zhodnotil takto: Data v těchto materiálech neuvádějí objemy volání ani počty klientů, ale pouze relativní změny objemů volání při změnách zákaznických cen, které nelze nijak ověřit. Navíc pro skutečné posuzování dopadů změn cen na objemy hovorů jsou nezbytné podstatně delší časové řady více měsíců, včetně počtu klientů jednotlivých operátorů. Uvedené materiály nedokazují, že objem volání do sítí jiných operátorů je nezávislý na ceně volání.

Účastník řízení rovněž zdůraznil, že nebyla náležitě zvážena skutečnost poskytování jednotné telekomunikační služby účastníkem řízení, kdy správní orgán vyčlenil volání do jednoho operátora jako samostatnou službu a tato služba není samostatně nabízena ani poptávána.

K této námitce Úřad uvádí, že nejde o vymezení trhu služby volání do jednoho operátora, ale o věcné vymezení relevantního trhu mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích NMT a trh mobilních radiotelefonních služeb ve veřejných mobilních telekomunikačních sítích GSM. Na těchto trzích se účastník řízení nepochybně účastní hospodářské soutěže a v tomto ohledu je nerozhodné, do jaké sítě je voláno zákazníkem. Účastník řízení přiznal, že služba ve smyslu jím chápaném je součástí určitého tarifu, který nepochybně nabízen a poptáván je.

Účastníkem řízení navrhovaný důkaz opatřit ceníky Českého Mobilu Úřad neprovedl, neboť tyto ceníky nemají vliv na hodnocení případu a dokazování. Porušení zákona Úřad nespatořoval ve výši ceny jako takové, ale v nestejném postupu vůči soutěžiteli vstupujícímu na trh oproti soutěžiteli na trhu již etablovaném. Proto poukazování na výši cen Českého Mobilu, jehož cenové chování navíc nepodléhá ustanovení § 9 odst. 3 zákona, neboť na daném trhu nezaujímá monopolní či dominantní postavení, je pro soutěžní posouzení případu irelevantní.

Jako další důkazy navrhl účastník řízení doplňující výslech svědka ing. Václava Macha, ředitele pro vnější vztahy společnosti Český Mobil a důkaz výslechem svědka Alexandra Tolstoye, předsedy představenstva téže společnosti. Doplnující výslech svědka ing. Václava Macha navrhl účastník řízení především za účelem objasnění okolností uzavírání smluv o propojení a cenové politiky společnosti Český Mobil. Svědek Alexander Tolstoy měl být vyslechnut zejména ke skutečnostem týkajících se podnikání na relevantním trhu, soutěže na tomto trhu a cenové politiky na tomto trhu obvyklé a dále ke skutečnostem týkajících se jednání o smlouvě o propojení mezi účastníkem řízení a společností Český Mobil, kdy neuzavření smlouvy o propojení bylo podle vyjádření zástupce účastníka řízení jedním ze zásadních důvodů, proč byl účastník řízení nucen uplatňovat rozdílné ceny za volání do sítí mobilních operátorů. (ve spise l. č. 843).

Dne 29. 6. 2001 se uskutečnil výslech svědka ing. Václava Macha (ve spise l. č. 840-842) a dne 9. 7. 2001 výslech svědka Alexandra Tolstoye (ve spise l. č. 865 - 869).

Při výslechu dne 9. 7. 2001 svědek Alexander Tolstoy odpověděl na otázku Úřadu, zda pokračuje účtování rozdílných cen za odchozí hovory ze strany Eurotelu do sítě Paegas a Oskar, potvrdil skutečnost, která vyplynula již z výslechu svědka ing. Václava Macha provedeného Úřadem dne 24. 4. 2001 (ve spise l. č. 731), a to, že v některých tarifech jsou nadále ze strany účastníka řízení uplatňovány rozdílné ceny za volání do sítě Oskar oproti cenám za volání do sítě Paegas (ve spise l. č. 869). Za účelem přesného zjištění skutečného stavu věci si Úřad dne 9. 7. 2001 při jednání s účastníkem řízení vyžádal přehled všech tarifů účastníka řízení (předplacené služby, tarifní programy), ve kterých přetrvává účtování rozdílných cen za volání do sítě Oskar oproti cenám za volání do sítě Paegas, včetně tarifů, které již nejsou uváděny v cenících účastníka řízení, ale které stále zákazníci účastníka řízení využívají. Z podkladů předložených účastníkem řízení vyplynulo, že porušování zákona ze strany účastníka řízení v tarifech uvedených na l. č. 911 spisu pokračuje, neboť zde přetrvává účtování rozdílných (vyšších) cen za minutu volání do sítě společnosti Český Mobil oproti volání do sítě společnosti RadioMobil.

Úřad po těchto dodatečných výsleších svědků provedených na návrh účastníka řízení a jejich vyhodnocení v souvislosti s důkazy již v řízení provedenými konstatuje, že žádný z těchto výslechů nepřispěl k jinému posouzení věci, než vyplývá ze všech ostatních důkazů

v řízení provedených a zhodnocených jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Účastník řízení neprokázal objektivně ospravedlnitelné důvody pro stanovení vyšších cen za volání do sítě Českého Mobilu oproti cenám za volání do sítě Radiomobily.

Dne 18. 7. 2001 Úřad s účastníkem řízení uskutečnil další ústní jednání, kdy byla účastníkovi řízení podle ustanovení § 12 odst. 6 zákona dána možnost vyjádřit se k dodatečně provedeným výsledkům šetření (ve spisu l. č. 912–913). Účastník řízení do protokolu z tohoto jednání opět uvedl, že skutkové a právní závěry Úřadu považuje za nesprávné s tím, že skutkové závěry nemají podklad v důkazech obsažených ve správním spise a právní závěry jsou v rozporu se zákonnou úpravou, především v rozporu s ustanoveními § 9 odst. 1 a 3 zákona. V dalším účastník řízení odkázal na svoje předešlá vyjádření ve věci, zejména na vyjádření ze dne 22. 6. 2001. Dále účastník řízení uvedl, že na základě dodatečně provedených důkazů pak byly prostřednictvím výsledků svědků vyvráceny závěry Úřadu týkající se relevantního trhu a služeb na tomto trhu poskytovaných a další předpoklady pro naplnění skutkové podstaty zneužití dominantního postavení. Účastník řízení správnímu orgánu vytkl neúplnost skutkových zjištění, kdy na otázky účastníka řízení svědci odmítali vypovídat s ohledem na obchodní tajemství a Úřad si tyto odpovědi od společnosti Český Mobil za účelem zjištění úplného skutkového stavu nevyžádal. K tomu Úřad uvádí následující. Otázky účastníka řízení se týkaly jednak toho, zda Český Mobil při stanovování cen do sítě jiného mobilního operátora stanovuje tyto ceny ve vztahu k nákladům nezbytným na uskutečnění tohoto hovoru nebo zda tyto ceny stanoví s ohledem na celkové náklady Českého Mobilu vynakládané při jeho podnikatelské činnosti a zda náklady na uskutečnění hovoru do sítě jiného mobilního operátora jsou stejné, jako náklady nezbytně vynaložené na uskutečnění hovoru do sítě pevné (sítě ČESKÉHO TELECOMU). Na obě tyto otázky svědek ing. Václav Mach odpověděl (ve spisu l. č. 841). Další, podle účastníka řízení údajně nezodpovězené otázky se týkaly toho, zda náklady Českého Mobilu vynaložené na uskutečnění hovoru v rámci sítě Českého Mobilu jsou shodné s náklady vynakládanými Českým Mobilem na uskutečnění hovoru do sítě jiného operátora a jaký je rozdíl mezi náklady Českého Mobilu vynaloženými na uskutečnění hovoru do sítě jiného mobilního operátora a cenou 28,- Kč (cenou bez DPH), která je zákazníkům Českého Mobilu účtována v rámci jednoho z nabízených tarifů.

K tomu Úřad především uvádí, že tyto otázky nebyly ze strany účastníka řízení v průběhu správního řízení vůbec položeny. K problematice ceny 28,- Kč (bez DPH) účtované zákazníkům Českého Mobilu v rámci jednoho z tarifů nabízených touto společností se k jinak formulované otázce vyjádřil svědek ing. Václav Mach při výslechu dne 24. 4. 2001 (ve spisu l. č. 731-732) i svědek Alexander Tolstoy při výslechu dne 9. 7. 2001 (ve spisu l. č. 867). Navíc Úřad konstatuje, že předmětem správního řízení nebylo posuzování cenové politiky společnosti Český Mobil, ale chování účastníka řízení, jako dominantního soutěžitele na relevantním trhu. Podle názoru Úřadu je zřejmé, že doplnění dokazování ve smyslu požadavku účastníka řízení vzneseného dne 18. 7. 2001 by nepřineslo žádné nové skutečnosti nezbytné pro posouzení věci z hlediska zákona. V této souvislosti Úřad znovu připomíná, že předmětem tohoto řízení není samotná výše ceny, ale rozdílný postup vůči soutěžiteli vstupujícímu na trh a vůči soutěžiteli na trhu již operujícímu, jehož důsledkem vznikla újma i spotřebitelům.

Úřad rovněž nemůže souhlasit s názorem účastníka řízení, že výsledky svědků ing. Václava Macha dne 29. 6. 2001 a Alexandra Tolstoye dne 9. 7. 2001 vyvrátily závěry Úřadu týkající se relevantního trhu. Z protokolu o výsledku svědka Ing. Václava Macha nevyplývá popření relevantního trhu tak, jak jej Úřad vymezil (ve spisu l. č. 840), svědek pouze hovořil o společném trhu telekomunikačních služeb obecně a dále zmiňoval rozčlenění společností poskytujících tyto služby na společnosti působící v mobilních sítích a společnosti provozující pevné veřejné telekomunikační sítě. Svědek v podstatě pouze uvedl výčet konkurentů Českého Mobilu. Ve věci vymezení relevantního trhu Úřad opět odkazuje na tu část odůvodnění rozhodnutí, kde se jednotlivými aspekty relevantního trhu podrobně zabýval.

Z vyjádření účastníka řízení k výsledkům šetření a k předmětu řízení ze dne 18. 7. 2001 nevyplývají žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na jiné posouzení případu, než ke kterému Úřad dospěl před doplněním dokazování.

Dne 1. 7. 2001 nabyl účinnosti zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, který zrušil zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb. se řízení zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů.

Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, Úřad dospěl k závěru, že účastník řízení Eurotel porušil svým jednáním ustanovení § 9 odst. 3 zákona, neboť bez objektivně ospravedlnitelných důvodů stanovil vyšší ceny za volání do sítě Českého Mobilu oproti cenám za volání do sítě Eurotelu, tak, jak je popsáno v 1. výrokové části tohoto rozhodnutí. Jednání účastníka řízení způsobilo újmu nejen jinému soutěžiteli – Českému Mobilu, ale bylo na újmu i spotřebitelům, jak bude pojednáno dále v odůvodnění výše pokuty za porušení zákona.

Podle ustanovení § 14 odst. 4 zákona je Úřad oprávněn za porušení ostatních povinností uvedených v zákoně uložit soutěžitelům pokutu až do výše 10 mil. Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu za poslední ukončený kalendářní rok. Jestliže je prokázán majetkový prospěch soutěžitele v důsledku porušení povinností podle tohoto zákona, uloží se pokuta nejméně ve výši tohoto prospěchu. Úřad je tedy povinen uložit soutěžitelům pokutu minimálně ve výši majetkového prospěchu, pokud by byl tento prospěch prokázán. Úřad se proto v první řadě zabýval otázkou majetkového prospěchu. Majetkovým prospěchem se v daném případě rozumí takový penězi vyčíslitelný prospěch, který by účastník řízení ne získal, kdyby se protisoutěžního deliktu nedopustil.

Úřad konstatuje, že propočet majetkového prospěchu vyjádřený počtem zákazníků, které z důvodu cenové diskriminace ne získal Český Mobil, a kteří si z důvodů již vysvětlených v odůvodnění tohoto rozhodnutí zvolili společnost Eurotel, může vycházet pouze z předpokládaných částek. Majetkový prospěch ohledně částky, o kterou Eurotel bez objektivně ospravedlnitelných důvodů vyúčtoval v úhrnu více za volání do sítě Oskar oproti částce účtované za volání do sítě RadioMobil v obdobích uvedených v 1. výrokové části tohoto rozhodnutí, nelze rovněž přesně vyčíslit, poněvadž Eurotel s výjimkou tarifu Original

Go nedoložil Úřadu údaje o objemu volaných minut rozčleněné podle denní doby volání (špička, mimo špičku, víkend) a podle jednotlivých měsíců, kdy docházelo ke změnám cen v tarifních programech. Údaje za některá období nejsou podle tvrzení účastníka řízení k dispozici vůbec. Rovněž u tarifu Original Go nebyly předloženy údaje kompletní, neboť účastník řízení nedoložil objem hovorů v tomto tarifu v období leden – květen 2000. Z dostupných údajů by tedy Úřad mohl vyčíslit pouze částku, kterou Eurotel vyúčtoval v období červen 2000 – březen 2001 v tarifu Original Go svým zákazníkům za volání do sítě Oskar oproti částce účtované do sítě Paegas. Tento propočten by však byl také pouze orientační, neboť účastník řízení na vyžádání Úřadu nepředložil doklady, kterými by prokázal skutečnou výši nákladů na zajištění této služby, tak, aby Úřad mohl skutečnou výši majetkového prospěchu přesně vyčíslit. Za tohoto stavu nelze majetkový prospěch objektivně a průkazně vyčíslit a propočten by byl založen pouze na předpokladu.

Jestliže výši majetkového prospěchu není možno přesně a spolehlivě určit, Úřad při rozhodování o výši pokuty musí vycházet z věty první § 14 odst. 4 zákona, který za porušení zákona stanoví maximální výši pokuty do 10 mil. Kč nebo do 10 % z čistého obrátu za poslední ukončený kalendářní rok.

Při rozhodování o výši pokuty vzal Úřad v úvahu především závažnost a délku porušování zákona účastníkem řízení a újmu, která následkem jeho jednání vznikla jinému soutěžiteli, jakož i spotřebitelům. Dále vzal Úřad v úvahu přitěžující a polehčující okolnosti na straně účastníka řízení.

Zneužití monopolního nebo dominantního postavení je obecně považováno za závažné porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže. Závažnost porušení zákona je v daném případě o to větší, že jde o významný trh mobilní hlasové telefonie, charakterizovaný velkým počtem účastníků trhu na straně spotřebitelů. Na straně jiných soutěžitelů pak podstata zneužití dominance účastníkem řízení spočívala v záměru ztížit vstup na tento trh konkurenci, když do vstupu na trh Českým Mobilem na něm působil pouze účastník řízení a RadioMobil. Záměr ztížit novému soutěžiteli působit na daném trhu za podmínek jako ostatní operátoři, dovodil Úřad z toho, že ceny účastníka řízení za volání do sítě Českého Mobilu byly vyšší již od počátku jeho vstupu na trh od 8. 1. 2000, oproti cenám za volání do sítě provozované RadioMobilem, a tyto vyšší – rozdílné ceny nebyly odůvodněny ekonomicky oprávněnými vyššími náklady. Z hlediska zákona újma způsobená Českému Mobilu spočívala především v tom, že účtováním vyšších cen za volání do jeho sítě, než za volání do sítě RadioMobilu, účastník řízení znemožnil novému soutěžiteli soutěžit o získání zákazníků za rovných soutěžních podmínek

Vedle újmy způsobené Českému Mobilu vznikla jednáním účastníka řízení újma i spotřebitelům – zákazníkům Eurotelu, kteří volali do sítě Oskar za rozdílných – cenově nevýhodnějších podmínek ve srovnání s cenovými podmínkami při volání do sítě RadioMobilu. Důkazem jsou ceníky Eurotelu pro jednotlivé tarify. U tarifu Original Go v období červen 2000 – březen 2001 cena pro zákazníky za 1 minutu volání do sítě Oskar činila 15,50 Kč a za minutu volání do sítě Oskar 5,50 Kč. Rozdíl v ceně činil 10,- Kč, což byl nejvyšší cenový rozdíl u jednotlivých tarifních programů. Úřad požádal účastníka řízení

dopisem ze dne 7. 5. 2000 (ve spisu I. č. 759-760) o údaje, na jejichž základě by bylo možné újmu spotřebitelům přesně vyčíslit. V odpovědi na zmíněnou žádost Úřadu účastník řízení sdělil, že data v podobě požadované Úřadem nemá v současné době k dispozici (ve spisu I. č. 785). Úřad však má za to, že těmito údaji účastník řízení musí disponovat, neboť na jejich základě provádí vyúčtování plateb za uskutečněné hovory jednotlivých zákazníků. Z dostupných podkladů Úřad propočtl, že újma způsobená spotřebitelům činí částku cca 100 mil. i více Kč.

Po posouzení závažnosti a délky porušování zákona a vzniklé újmy Úřad konstatuje, že jednání účastníka řízení v předmětné věci, za které byl plně odpovědný, bylo závažným porušením zákona, které na relevantním trhu vztahujícím se k provozování sítě GSM narušilo účinnou soutěž k újmě jiného soutěžitele a k újmě spotřebitelů, na trhu provozování sítě NMT, kde účastník řízení zaujímá monopolní postavení, způsobilo újmu spotřebitelům.

Za polehčující okolnosti pak Úřad považuje to, že účastník řízení porušil zákon o ochraně hospodářské soutěže poprvé a zejména pak to, že částečně upravil ceny za volání do sítě Oskar na stejnou úroveň jako do sítě Paegas před zahájením řízení a dále v jeho průběhu, a to s účinností od 15. 2. 2001 u tarifu Quatro GO a u tarifu EuroTel Optimum; nový tarif Fun Go s účinností od 15. 2. 2001 rozdílné ceny neobsahoval. U tarifu Original GO došlo k úpravě na stejnou cenovou úroveň k 16. 4. 2001, u tarifu EuroTel Relax k 1. 5. 2001. Od 1. 5. 2001 tarify nabízené v cenících pro síť GSM rozdílné ceny neobsahují.

Přítěžující okolností naproti tomu je to, že u starších tarifů EuroTel Start, EuroTel Global, EuroTel Business, EuroTel Start Týden, EuroTel Global Týden, EuroTel Business Týden, Start, Kontakt Standard, Optimum Standard, Business Standard, Global Standard Promo, Kontakt Standard Promo, EuroTel Start Víkend, EuroTel Global Víkend, EuroTel Business Víkend a EuroTel Relax Klasik, v současné době již v cenících neuváděných, avšak nadále využívaných zákazníky Eurotelu, rozdílné ceny stále trvají. Přítěžující okolností je i to, že rozdílné ceny trvají u tarifů v síti NMT v tarifech T!P 60, T!P TOP, Eurotel Ideál, Eurotel Ideál víkend, Eurotel Optimum, Eurotel Optimum Týden, Eurotel Optimum víkend, Eurotel Region, Eurotel Region víkend, Ekonomik Standard, Flex Standard, Kontakt Standard, Optimum Standard, Premium Standard, REGION, Go Felicia. Proto Úřad ve 2. výrokové části tohoto rozhodnutí účastníkovi řízení zakázal pokračovat v tomto jednání.

To, že účastník řízení částečně napravil závadný stav před a v průběhu správního řízení, Úřad v maximální míře vzal v úvahu při rozhodování o výši sankce za porušení zákona. Uloženou pokutu Úřad považuje za přiměřenou, neboť reflektuje závažnost porušení zákona na straně jedné, na straně druhé však s ohledem na výši čistého obrátu účastníka řízení dokazuje, že Úřad velmi přihlédl k polehčující okolnosti spočívající v částečné nápravě vadného stavu, což dalo předpoklad k obnovení účinné soutěže na daném trhu, ale zejména přineslo prospěch značnému množství spotřebitelů – těm zákazníkům účastníka řízení, kteří již nemusí platit vyšší částku za volání do sítě Oskar, než za volání do sítě RadioMobilu.

Vyšší pokutu uloženou společností Eurotel oproti nižší pokutě uložené společnosti RadioMobil v samostatném, ale souběžně vedeném správním řízení v obdobné věci, odůvodňuje Úřad tím, že společnost Eurotel vedle zneužití dominantního postavení na trhu mobilních radiotelefonních služeb v síti GSM zneužila také své monopolní postavení v síti NMT. Dále tím, že rozdíl cen účtovaných společností RadioMobil při volání do sítě Oskar a volání do sítě Eurotelu činil v jednotlivých tarifech 1,- Kč v neprospěch volání do sítě Oskar, zatímco u Eurotelu rozdíly v tarifech za volání do sítě Oskar oproti volání do sítě RadioMobilu byly vyšší, a to až o 10,- Kč u tarifu Original GO. Újma, kterou jednání účastníka řízení přineslo spotřebitelům, byla tedy většího rozsahu, než újma způsobená jim RadioMobilem s ohledem i na skutečnost, že Eurotel má větší počet zákazníků, než společnost RadioMobil.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, 601 56 Brno, prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - I. výkonného odboru. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Ing. Jana Konopiská
pověřená řízením I.výkonného odboru

Rozhodnutí obdrží:

právní zástupce účastníka řízení

Mgr. Pavel Dejl, LL.M, advokát, advokátní kancelář Kocián, Šolc, Balaštík
Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

Eurotel, spol. s r. o.

Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9